

HOTĂRÎRE

27 mai 2022

nr. 125/7

mun. Chișinău

Completul de contestație nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în componența sa:

Președinte

Pulbere Ruxanda

Membri:

Mînăscurtă Igor

Midrigan Pavel

examinînd în ședința închisă contestația depusă de contestația depusă de cet. Cirun Angela împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 297s-364 p/m din 20 aprilie 2022, emise pe marginea sesizării depuse la 25 martie 2022 asupra acțiunilor judecătorului Mozgovoii Igor de șa Judecătoria Bălți (sediul central).

A CONSTATAT:

1. Subiectul sesizării.

La 25 martie 2022 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea Cirun Angelei, înregistrată la Inspecția Judiciară ca sesizare.

În actul de sesizare se invocă verificarea acțiunilor ilegale ale judecătorului judecătoriei Bălți, sediul Central Igor Mozgovoii admise la examinarea plîngerii depuse de către autorul sesizării în ordinea art.313 CPP în cadrul cauzei penale nr.2011048177, cu ulterioara atragere la răspundere pentru comiterea abaterilor disciplinare, prevăzute de art. 4 din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, dar și pentru lipsa de imparțialitate a judecătorului, prin care acțiuni a fost încălcat grav accesul la justiție și dreptul la un proces echitabil și contradictoria/, prevăzut de art.6 CEDO.

Autorul menționează faptul, că plîngerea a fost depusă în instanță în temeiul art.313 CPP încă la 16.06.2021, prima ședință de judecată fiind numită doar pentru data de 09.08.2021, tergiversîndu-se examinarea apoi prin diverse modalități.

Astfel, judecătorul judecătoriei Bălți, sediul central Igor Mozgovoii, examinînd plîngerea depusă în ordinea art.313 de către autorul sesizării și avocatul A. Procopciuc împotriva Ordonanțelor procurorilor Procuraturii r-lui Sîngerei de recunoaștere în calitate de succesori al părții vătămate a cet. Ulianov Valentina în cauza penală nr.2011048177, a emis încheierea abea la 31.01.2022, prin care a fost respinsă plîngerea în cauză. Așa dar, soluția judecătorului a fost expusă în încheierea din 31.01.2022 peste un răstimp de mai mult de cinci luni de la data numirii primei ședințe, și peste șapte luni de la depunerea plîngerii în instanță.

Consideră autorul, că prin acțiunile sale de tergiversare nemotivată a examinării plîngerii și de tergiversare a emiterii hotărîrii pe marginea acestei plîngeri, judecătorul I. Mozgovoii a admis abatere disciplinară, prevăzută de art.4 pct.g) din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor:

g) încălcarea, din motive imputabile judecătorului, a termenelor de îndeplinire a acțiunilor de procedură, inclusiv a termenelor de redactare a hotărîrilor judecătorești și de

transmitere a copiilor acestora participanților la proces.

Consideră, că judecătorul de instrucție I. Mozgovoii la examinarea plîngerii de contestare, nu numai că nu a înlăturat ilegalitățile admise de către procurori în cadrul urmăririi penale, dar el însuși i-a susținut în aceste ilegalități vădite, concomitent încălcînd grav drepturile autorului sesizării atît procesuale penale, cît și dreptul la un proces echitabil și contradictorial, prevăzute de art.6 CEDO.

Indică autorul, că judecătorul judecătoriei Bălți, sediul Central Igor Mozgovoii, examinînd plîngerea depusă în ordinea art.313 de către autorul sesizării, a admis abateri vădite de la normele legale, cum sunt: tergiversarea nemotivată a examinării plîngerii și tergiversarea emiterii hotărîrii pe marginea acestei plîngeri; denaturarea intenționată de către judecător a realității și a probelor acumulate în rezultatul examinării cauzei penale nr.2011048177 de către grupuri de procurori pe parcursul a 10 ani de zile; aplicarea în mod intenționat a legislației contrar practicii judiciare uniforme; încălcarea normelor imperative ale legislației în procesul de înfăptuire a justiției, fapt pentru care încheierea 31.01.2022 devine vădit ilegală, care încalcă dreptul meu constituțional la un proces echitabil.

Astfel, autorul sesizării solicită verificarea celor relatate în plîngere cu atragerea la răspundere a judecătorului judecătoriei Bălți, sediul Central Igor Mozgovoii pentru comiterea abaterilor disciplinare sus enumerate, prevăzute de art.4 din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, dar și pentru lipsa de imparțialitate a judecătorului și emiterea unei încheieri vădit ilegale, prin care acțiuni i-a fost încălcat grav accesul la justiție și dreptul la un proces echitabil și contradictoria!, prevăzut de art.6 CEDO.

2. Aprecierea inspectorului-judecător

Sesizarea a fost examinată sub aspectul existenței sau inexistenței temeiurilor de abateri disciplinare în acțiunile judecătorului vizat în sesizare sub aspectul existenței sau inexistenței elementelor abaterilor disciplinare prevăzute de art. 4 din Legea nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Din conținutul sesizării Inspekția judiciară reține că, autorul sesizării își exprimă dezacordul cu hotărîrea și actele întreprinse de judecătorului Judecătoriei Bălți, sediul central, Mozgovoii Igor, și anume, că în viziunea sa judecătorul sesizat n-a emis hotărâri bazate pe prevederile legii.

În urma verificării circumstanțelor indicate de autorul sesizării, opinia judecătorului vizat, Inspekția judiciară prin Decizia din 20 aprilie 2022 a respins sesizarea ca neîntemeiată.

Inspekția judiciară în decizia sa a invocat faptul, că judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară doar dacă în urma verificării argumentelor sesizării, s-a constatat existența circumstanțelor de fapt și de drept care stabilesc comiterea abaterii disciplinare.

Pentru a reține săvârșirea abaterii disciplinare, urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă în acțiunile judecătorului sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, în special latura obiectivă și subiectivă, iar în lipsa unui dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu există și nu poate fi angajată răspunderea disciplinară.

Din analiza specificărilor din sesizare, se deduce lipsa totală a oricare date temeinice care să confirme bănuiele rezonabile a existenței abaterilor disciplinare prevăzute de art.4 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în acțiunile

judecătorului în cadrul judecării cauzei și emiterii sentinței, cu care nu este de acord autorul sesizării.

Potrivit principiilor generale nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

Inspekția judiciară deasemenea a menționat, că faptele invocate în sesizare pot fi apreciate ca aplicarea în mod intenționat, cu rea-voință sau aplicarea repetată din neglijență gravă a legislației contrar practicii judiciare uniforme, doar de către instanța de judecată ierarhic superioară și, în speță, nu pot face referință la abaterile prevăzute de art.4 din legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Ca urmare, dezacordul autorului sesizării, cu soluția adoptată de prima instanță, nu este argumentată pe un act de justiție a unei instanței ierarhic superioare, prin care să fi fost constatat faptul că instanța de judecată la examinarea cauzei a aplicat intenționat sau din neglijență gravă legislația contrar practicii judiciare uniforme.

În contextul expus nu pot fi încadrate acțiunile judecătorului vizat în sesizare nici pe temeiul care face dovada incompetenței profesionale grave și evidente și nici pe cel ca motivare a hotărârii în mod vădit contrară raționamentului juridic, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de judecător, or aceste argumente se referă la fondul litigiului, la aprecierea probelor, încadrarea juridică a raportului juridic etc.

Nu pot fi încadrate aceste acțiuni nici în temeiul ca încălcarea a normelor imperative ale legislației în procesul de desfășurare a justiției. Normele imperative sînt acelea, care impun o anumită conduită, de la care ele nu pot deroga, adică nu pot fi stabilite alte reguli pentru raportul lor juridic decît cele impuse. Prin normele imperative se poate cere săvârșirea unei acțiuni sau abținerea de la săvârșirea unei acțiuni, prin obligarea la un comportament de la care subiecții de drept nu se pot abate.

Deși s-a indicat de autorul sesizării lit. g) încălcarea, din motive imputabile judecătorului, a termenelor de îndeplinire a acțiunilor de procedură, inclusiv a termenelor de redactare a hotărârilor judecătorești și de transmitere a copiilor acestora participanților la proces, dacă aceasta a afectat în mod direct drepturile participanților la proces sau ale altor persoane, nu este clar prin ce aceste acțiuni s-au manifestat sau valorificat, or, în acest sens urmează a fi prezentate probe pertinente și admisibile, fapt ce la caz nu se atestă.

La judecarea cauzei din procedura sa, judecătorul trebuie să decidă liber, fără nicio influență, presiune sau amenințare, iar opinia pe care și-o formează nu poate fi cenzurată îndeosebi de reprezentantul debitorului.

Normele de drept imperative sînt acelea care impun subiectelor de drept o acțiune sau le obligă la o abstențiune, care stabilesc o conduită univocă și strict determinată la care subiectul de drept este obligat sau care îi este interzisă subiectului de drept și care, sub sancțiuni, nu permit să se deroge de la ele sau să nu se aplice.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea cu privire la statutul judecătorului judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare.

Hotărârea/Încheierea judecătorească pronunțată urmare a judecării cauzei, poate fi contestată în modul și termenul stabilit de lege, drept de care s-a folosit autorul sesizării, dar nicidecum nu prin intermediul depunerii sesizării Inspekției judiciare cu cerința de

tragere la răspundere disciplinară a judecătorilor pentru că a emis în cauza respectivă încheieri/hotărâri cu care dânsul și exprimă dezacordul.

Prin expunerile din sesizare, așa cum au fost făcute, autorul sesizării își impune interpretările sale personale asupra circumstanțelor de fapt și de drept ale cauzei, ce nu se admite, deoarece înseamnă a nesocoti cu principiile legale și constituționale, potrivit cărora judecătorul este independent, iar hotărârile/încheierile judecătorești sunt supuse numai controlului judiciar.

Nefiind de acord cu decizia Inspecției judiciare din 20 aprilie 2022 Curin Angela a contesta-o la Completul de examinare a contestațiilor.

3. Motivele contestației.

Contestatarul Curin Angela în contestația înaintată și-a expus dezacordul cu decizia Inspecției judiciare din 20 aprilie 2022 dând o interpretare juridică a normelor, care, în opinia sa, nu au fost respectate de către judecătorul vizat. Solicită anularea deciziei cu remiterea materialelor pentru verificări suplimentare.

4. Aprecierea Completului de examinare a contestațiilor

Examinând materialele Inspecției Judiciare, motivele invocate în contestație, Completul de examinare a contestațiilor consideră că, contestația este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, reieșind din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 21 alin. (1) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii poartă răspundere disciplinară în modul stabilit de Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Caracterul imputabil al motivelor invocate, urmează a fi apreciat în corespundere cu prevederile Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, din reglementările căreia rezultă că, judecătorul poartă răspundere disciplinară dacă a încălcat legea intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave. Judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterii disciplinare prevăzute de lege.

Art. 4¹ din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor dezvoltă noțiunile de abatere disciplinară săvârșită prin intenție sau prin neglijență gravă.

Astfel, pot intra în sfera răspunderii disciplinare numai acele încălcări ale normelor de drept material și procedural care pun în discuție valabilitatea actelor întocmite de judecător, pentru care lipsa de previziune manifestată de judecător trebuie să fie inexplicabilă din punctul de vedere a unui profesionist în domeniu dreptului.

Noțiunea de abatere disciplinară săvârșită cu intenție, prezumă că judecătorul încalcă conștient norme de drept material sau procesual, iar noțiunea de neglijență gravă, este considerată aplicabilă atunci când judecătorul a admis o încălcare a unor norme de drept material sau procesual fără a-și da seama de o eventuală consecință prejudiciabilă a acțiunii sau inacțiunii sale, deși putea și trebuia să o prevadă. Deci, nu orice eroare, fie ea gravă, poate face obiectul unei sancțiuni disciplinare.

Anularea sau modificarea hotărârii judecătorești nu atrage răspunderea disciplinară, dacă judecătorul care a pronunțat-o nu a încălcat intenționat legea.

Potrivit art.1 alin.(4) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusive judiciare.

În exercitarea atribuțiilor sale, judecătorii beneficiază de libertatea neîngrădită de a soluționa cauzele în mod imparțial, în conformitate cu prevederile legale în vigoare și propriile aprecieri, neafectate de rea-credință.

Conform art. 19 alin. (1) din Codul de procedură penală, orice persoană are dreptul la examinarea și soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care va acționa în conformitate cu prezentul cod.

Conform art. 20 alin. (2) din Codul de procedură penală, criteriile de apreciere a termenului rezonabil de soluționare a cauzei penale sânt: 1) complexitatea cazului; 2) comportamentul participanților la proces; 3) conduita organului de urmărire penală și a instanței de judecată; 3¹) importanța procesului pentru cel interesat; 4) vârsta de pînă la 18 ani a victimei.

Conform art. 20 alin. (4) din Codul de procedură penală, respectarea termenului rezonabil la urmărirea penală se asigură de către procuror, iar la judecarea cazului – de către instanță respectivă.

Art.20 din Constituția Republicii Moldova, garantează oricărei persoane dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

În circumstanțele expuse, Inspecția judiciară nu a reținut temei legal pentru angajarea răspunderii disciplinare în privința judecătorului Judecătoriei Bălți, sediul Central Igor Mozgovoï admise la examinarea plîngerii depuse de către autorul sesizării în ordinea art.313 CPP în cadrul cauzei penale nr.2011048177, motivele fiind expuse în decizie.

Caracterul imputabil al motivelor invocate, urmează a fi apreciat și în corespundere cu prevederile art. 21 alin. (2) al Legii cu privire la statutul judecătorului, din reglementările cărui rezultată că, judecătorul poartă răspundere disciplinară dacă a încălcat legea intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave.

Conform prevederilor p. 6 a Hotărârii Curții Constituționale nr. 28 din 14 decembrie 2010, Consiliul Superior al Magistraturii și colegiul disciplinar, în calitate de instanțe disciplinare, pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, trebuie să stabilească dacă sunt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente constitutive abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

După cum s-a constatat, examinarea cauzei cu depășirea termenului stabilit de lege, nu s-a datorat acțiunilor intenționate sau neglijente ale judecătorului vizat. Depășirea acestui termen se datorează și comportamentului participanților la proces, dar și volumului mare de lucru pus în sarcina judecătorilor.

Astfel, urmează de ținut cont și de volumul exagerat de mare pus în sarcina judecătorilor, ce inevitabil duce la încălcarea termenului rezonabil de judecare a cauzelor, fapt ce nu-i poate fi imputat judecătorului, cît și personalului care contribuie la înfăptuirea actului de justiție.

Ca rezultat al verificării argumentelor expuse în sesizare și contestație, din probele administrate se constată că, faptele expuse în sesizare nu întrunesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare, nefiind stabilite careva temeiuri rezonabile, care ar demonstra faptul comiterii de către judecătorul Judecătoriei Bălți, sediul Central Igor Mozgovoï la examinarea plîngerii depuse de către autorul sesizării în ordinea art.313 CPP în cadrul cauzei penale nr.2011048177 a abaterilor disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform prevederilor art. 4 alin. (1) ale Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, motiv din care sesizarea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Consiliul Superior al Magistraturii și organele sale specializate nu sunt instanțe

judecătorești și nu au competența legală de a examina cauzele pe rolul instanțelor judecătorești, de a se implica în procesul de judecare a cauzelor, de a se expune asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise în cauzele judecate.

Potrivit art. 28 din Legea nr. 178 cu privire la atragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor (1) Completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. Procedura în fața completelor de contestație este scrisă. (3) Completele de contestație decid:

a) admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare;

b) respingerea contestației ca neîntemeiată.

Potrivit art.29 alin. (3) din Legea indicate supra stipulează, că ”*Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă*”.

Astfel, în lipsa constatării carorva fapte ce ar indica, că în acțiunile judecătorului vizat persistă elemente al abaterilor disciplinare, prevăzute de art.4 al. (1) al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, invocate de petiționar, Completul de examinare a contestațiilor consideră că Inspecția judiciară întemeiat a respins propunerea de admitere a sesizării parvenite, ceia ce condiționează respingerea contestației ca neîntemeiată.

În baza celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 18, 27-29 din Legea nr. 178 din 25.07.2014 Cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Colegiul de examinare a contestațiilor al Colegiului Disciplinar,

HOTĂRĂȘTE :

Se respinge ca fiind neîntemeiată contestația depusă de cet. Curin Angela împotriva Deciziei Inspecției judiciare nr. 297s-364 p/m din 20 aprilie 2022, emise pe marginea sesizării depuse la 25 martie 2022 asupra acțiunilor judecătorului Mozgovoï Igor de șa Judecătoria Bălți (sediul central).

Hotărârea este definitivă.

Hotărârea se expediază părților și se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii (www.csm.md).

Președinte

/semnătura/

Pulbere Ruxanda

Membrii

/semnătura/

Mânăscurtă Igor

/semnătura/

Midrișan Pavel